ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 20ής Απριλίου 2010 *

Στην υπόθεση C-246/07,

με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 22 Μαΐου 2007,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον G. Valero Jordana και την C. Tufvesson, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου της Σουηδίας , εκπροσωπουμένου από τον A. Kruse και την A. Falk,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

υποστηριζομένου από

το **Βασίλειο της Δανίας,** εκπροσωπούμενο από τους C. Pilgaard Zinglersen και R. Holdgaard,

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών,** εκπροσωπούμενο από την C. M. Wissels και τον D. J. M. de Grave,

τη **Δημοκρατία της Φινλανδίας,** εκπροσωπούμενη από τον J. Heliskoski,

το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας,** εκπροσωπούμενο από την V. Jackson, επικουρούμενη από τον D. Anderson, QC,

παρεμβαίνοντες,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, R. Silva de Lapuerta, E. Levits, C. Toader, προέδρους τμήματος, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (εισηγητή), A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Lõhmus και J.-J. Kasel, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro
γραμματέας: R. Şereş, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 29ης Απριλίου 2009,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 1ης Οκτωβρίου 2009,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή της, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, προτείνοντας μονομερώς να περιληφθεί η ουσία σουλφονικό υπερφθοροοκτάνιο (στο εξής: SPFO) στο παράρτημα Α της Σύμβασης της Στοκχόλμης για τους έμμονους οργανικούς ρύπους (στο εξής: Σύμβαση της Στοκχόλμης), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 10 ΕΚ και 300, παράγραφος 1, ΕΚ.

Το νομικό πλαίσιο

Η Σύμβαση της Στοκχόλμης

2 Η Σύμβαση της Στοκχόλμης συνάφθηκε στις 22 Μαΐου 2001. Σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 1, τέθηκε σε ισχύ στις 17 Μαΐου 2004, ήτοι την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης της πεντηκοστής πράξης επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης. Η Σύμβαση έχει ως σκοπό την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος από τους έμμονους οργανικούς ρύπους (στο εξής: ΕΟΡ), όπως διευκρινίζει το άρθρο 1, τα δε συμβαλλόμενα μέρη αναγνωρίζουν ειδικότερα ότι οι ΕΟΡ «έχουν τοξικές ιδιότητες, ανθίστανται στη διάσπαση, βιοσυσσωρεύονται και μεταφέρονται, μέσω του αέρα, του νερού και των μεταναστευτικών ειδών, διαμέσου διεθνών συνόρων και αποτίθενται μακριά από τον τόπο έκλυσής τους, όπου συσσωρεύονται σε χερσαία και υδάτινα οικοσυστήματα».

3 Από το άρθρο 2 της Σύμβασης της Στοκχόλμης προκύπτει ότι, για τους σκοπούς της Σύμβασης, ως «συμβαλλόμενο μέρος» νοείται κράτος ή περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης που έχει συναινέσει στο να δεσμεύεται από τη Σύμβαση αυτή, ως δε «περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης» νοείται οργανισμός που αποτελείται από κυρίαρχα κράτη δεδομένης περιοχής στον οποίο τα κράτη μέλη έχουν μεταβιβάσει αρμοδιότητες όσον αφορά θέματα που διέπονται από την εν λόγω Σύμβαση και ο οποίος έχει δεόντως εξουσιοδοτηθεί, σύμφωνα με τις εσωτερικές διαδικασίες του, να υπογράψει, επικυρώσει, αποδεχθεί, εγκρίνει τη Σύμβαση ή να προσχωρήσει σ΄ αυτή.

4 Το άρθρο 3 της Σύμβασης της Στοκχόλμης προβλέπει ότι τα συμβαλλόμενα μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομικά και διοικητικά μέτρα όσον αφορά τις χημικές ουσίες που έχουν περιληφθεί στο παράρτημα της Σύμβασης. Τα μέτρα αυτά αποσκοπούν ουσιαστικά στην εξάλειψη ή στον περιορισμό της παραγωγής, της χρήσης, της εισαγωγής και της εξαγωγής των εν λόγω ουσιών.

5 Η Σύμβαση περιλαμβάνει διατάξεις σχετικές με τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται για την εγγραφή νέων χημικών ουσιών στα παραρτήματα Α έως Γ. Το άρθρο 8, που αφορά την εγγραφή χημικών ουσιών στα παραρτήματα αυτά, ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Συμβαλλόμενο μέρος δύναται να υποβάλει πρόταση στη Γραμματεία για να συμπεριληφθεί μία χημική ουσία στα παραρτήματα Α, Β ή/και Γ. Η πρόταση θα περιέχει τις πληροφορίες που ορίζονται στο παράρτημα Δ. Κατά την ανάπτυξη μιας πρότασης, το συμβαλλόμενο μέρος δύναται να βοηθηθεί από άλλα συμβαλλόμενα μέρη ή/και από τη Γραμματεία.

2. Η Γραμματεία θα επιβεβαιώνει εάν η πρόταση περιέχει ή όχι τις πληροφορίες που ορίζονται στο παράρτημα Δ. Εάν η Γραμματεία είναι πεπεισμένη ότι η πρόταση περιέχει τις ούτω ορισθείσες πληροφορίες, θα διαβιβάζει την πρόταση στην επιτροπή εξέτασης έμμονων οργανικών ρύπων.

3. Η επιτροπή θα εξετάζει την πρόταση και θα εφαρμόζει τα κριτήρια επιλογής που ορίζονται στο παράρτημα Δ κατά τρόπο ευέλικτο και διαφανή, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις παρεχόμενες πληροφορίες κατά τρόπο συνολικό και ισόρροπο.

4. Εάν η επιτροπή αποφασίσει ότι:

α) έχει πεισθεί ότι τα κριτήρια επιλογής εκπληρώνονται, θα διαβιβάσει, μέσω της Γραμματείας, την πρόταση και την αξιολόγηση της επιτροπής προς όλα τα συμβαλλόμενα μέρη και παρατηρητές και θα τους καλέσει να υποβάλουν τις πληροφορίες που ορίζονται στο παράρτημα Ε·

[…]

6. Όταν η επιτροπή έχει αποφασίσει ότι εκπληρώνονται τα κριτήρια επιλογής, ή η διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών αποφάσισε ότι η πρόταση πρέπει να προωθηθεί, η επιτροπή θα εξετάζει περαιτέρω την πρόταση, λαμβάνοντας υπόψη τυχόν σχετικές πρόσθετες πληροφορίες που έλαβε, και θα συντάσσει σχέδιο ενός διαγράμματος κινδύνου (risk profile) σύμφωνα με το παράρτημα Ε. […]

7. Εάν, βάσει του διαγράμματος κινδύνου που έγινε σύμφωνα με το παράρτημα Ε, η επιτροπή αποφασίσει:

α) ότι η χημική ουσία είναι πιθανό ως αποτέλεσμα της περιβαλλοντικής μεταφοράς σε μεγάλη απόσταση να οδηγήσει σε δυσμενείς επιδράσεις για την ανθρώπινη υγεία ή/και το περιβάλλον τέτοιες ώστε να επιβάλλεται συνολική δράση, η πρόταση θα προωθηθεί. Η απουσία πλήρους επιστημονικής βεβαιότητας δεν θα αποτελεί εμπόδιο για την προώθηση της πρότασης. Η επιτροπή, μέσω της Γραμματείας, θα καλεί όλα τα συμβαλλόμενα μέρη και παρατηρητές για παροχή πληροφοριών σχετικά με τα θέματα που ορίζονται στο παράρτημα ΣΤ. Στη συνέχεια θα προβαίνει σε αξιολόγηση διαχείρισης κινδύνου, που περιλαμβάνει ανάλυση πιθανών μέτρων ελέγχου για την χημική ουσία σύμφωνα με το εν λόγω παράρτημα, ή

β) ότι η πρόταση δεν πρέπει να προωθηθεί, θα διαβιβάσει, μέσω της Γραμματείας, το διάγραμμα κινδύνου προς όλα τα συμβαλλόμενα μέρη και παρατηρητές και θα απορρίψει την πρόταση.

8. Για οιαδήποτε πρόταση που έχει απορριφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 7, στοιχείο β΄, συμβαλλόμενο μέρος δύναται να ζητήσει από τη διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών να εξετάσει το ενδεχόμενο να δώσει εντολή στην επιτροπή να καλέσει για παροχή πρόσθετων πληροφοριών από το προτείνον συμβαλλόμενο μέρος και τα λοιπά συμβαλλόμενα μέρη κατά τη διάρκεια χρονικού διαστήματος το οποίο δεν θα υπερβαίνει το ένα έτος. Ύστερα από αυτό το χρονικό διάστημα και βάσει ληφθεισών πληροφοριών, η επιτροπή θα επανεξετάζει την πρόταση συμφώνως με την παράγραφο 6 με προτεραιότητα που θα αποφασιστεί από τη διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών. Εάν, μετά τη διαδικασία αυτή, η επιτροπή ξανά απορρίψει την πρόταση, το συμβαλλόμενο μέρος δύναται να προσβάλει την απόφαση της επιτροπής και η διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών θα εξετάζει το θέμα στην επόμενή της σύνοδο. Η διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών δύναται να αποφασίσει, με βάση το διάγραμμα κινδύνου που έχει γίνει σύμφωνα με το παράρτημα Ε και λαμβάνοντας υπόψη την αξιολόγηση της επιτροπής και τυχόν πρόσθετες πληροφορίες που παρέχει συμβαλλόμενο μέρος ή παρατηρητής, ότι η πρόταση πρέπει να προχωρήσει. Εάν η διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών αποφασίσει ότι η πρόταση θα προωθηθεί, η επιτροπή τότε θα ετοιμάσει την αξιολόγηση διαχείρισης κινδύνου.

9. Η επιτροπή, με βάση των διάγραμμα κινδύνου που αναφέρεται στην παράγραφο 6 και την αξιολόγηση διαχείρισης κινδύνου που αναφέρεται στην παράγραφο 7, στοιχείο α΄, ή την παράγραφο 8, θα εισηγηθεί εάν η χημική ουσία πρέπει να εξεταστεί από τη διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών προκειμένου να συμπεριληφθεί στα παραρτήματα Α, Β ή/και Γ. Η διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις εισηγήσεις της επιτροπής, περιλαμβανομένης τυχόν επιστημονικής αβεβαιότητας, θα αποφασίζει, κατά τρόπο προφυλακτικό, εάν θα συμπεριλάβει την χημική ουσία, και θα καθορίσει τα σχετικά μέτρα ελέγχου, στα παραρτήματα Α, Β ή/και Γ.»

6 Το άρθρο 12 της Σύμβασης της Στοκχόλμης, που επιγράφεται «Τεχνική βοήθεια», προβλέπει ότι τα συμβαλλόμενα μέρη συνεργάζονται για την παροχή ενδεδειγμένης τεχνικής βοήθειας προς συμβαλλόμενα μέρη που είναι αναπτυσσόμενες χώρες ή χώρες με μεταβατικές οικονομίες, προκειμένου να τα βοηθήσουν να αναπτύξουν και να ενισχύσουν την ικανότητά τους να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Σύμβαση. Ομοίως, το άρθρο 13, παράγραφος 2, της Σύμβασης προβλέπει ότι τα συμβαλλόμενα μέρη που είναι ανεπτυγμένες χώρες παρέχουν νέους και πρόσθετους οικονομικούς πόρους ώστε να μπορέσουν τα συμβαλλόμενα μέρη που είναι αναπτυσσόμενες χώρες ή χώρες με μεταβατικές οικονομίες να καλύψουν το σύνολο του επιπλέον κόστους που συνεπάγεται η εφαρμογή των μέτρων που τους

επιτρέπουν να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχουν από την εν λόγω Σύμβαση.

7 Το άρθρο 19 της Σύμβασης της Στοκχόλμης ιδρύει διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών, η οποία «τηρεί υπό συνεχή εξέταση και αξιολόγηση την εφαρμογή» της Σύμβασης. Από την παράγραφο 6 του εν λόγω άρθρου προκύπτει ότι «η διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών, στην πρώτη της σύνοδο, θα συστήσει επικουρικό όργανο που θα καλείται επιτροπή [εξέτασης των] έμμονων οργανικών ρύπων για τον σκοπό της εκτέλεσης των λειτουργιών που θα ανατεθούν στην εν λόγω επιτροπή από την παρούσα σύμβαση». Όπως προκύπτει από το έγγραφο SC-1/7, που τιτλοφορείται «Σύσταση της επιτροπής εξέτασης των έμμονων οργανικών ρύπων» (Establishment of the Persistent Organic Pollutants Review Committee), η επιτροπή συγκροτείται από 31 μέλη που διορίζονται από τη διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών. Προς τον σκοπό της εξασφάλισης της ισόρροπης γεωγραφικής κατανομής, η προέλευση των μελών της επιτροπής αυτής καθορίζεται ως εξής:

— Αφρικανικά κράτη: 8·

— κράτη Ασίας και Ειρηνικού: 8·

— κράτη Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης: 3·

— κράτη Λατινικής Αμερικής και Καραϊβικής: 5·

— κράτη Δυτικής Ευρώπης και λοιπά κράτη: 7.

8 Το άρθρο 21, παράγραφοι 1 έως 3, της Σύμβασης της Στοκχόλμης ορίζει τα ακόλουθα:

«Τροποποιήσεις της σύμβασης

1. Οιοδήποτε συμβαλλόμενο μέρος δύναται να προτείνει τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης.

2. Τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης θα υιοθετούνται σε σύνοδο της διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών. Το κείμενο τυχόν προτεινόμενης τροποποίησης θα γνωστοποιείται στους συμβαλλομένους από τη Γραμματεία τουλάχιστον έξι μήνες πριν από τη σύνοδο στην οποία η τροποποίηση προτείνεται για υιοθέτηση. Η Γραμματεία θα γνωστοποιεί επίσης προτεινόμενες τροποποιήσεις προς εκείνους που υπέγραψαν την παρούσα σύμβαση και, για πληροφοριακούς λόγους, προς τον θεματοφύλακα.

3. Τα συμβαλλόμενα μέρη θα καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για την επίτευξη συμφωνίας με ομοφωνία σχετικά με προτεινόμενη τροποποίηση της παρούσας σύμβασης. Εάν όλες οι προσπάθειες για ομοφωνία έχουν εξαντληθεί, και δεν επιτευχθεί συμφωνία, η εν λόγω τροποποίηση ως έσχατη λύση θα υιοθετείται από πλειοψηφία των τριών τετάρτων των συμβαλλομένων μερών που παρίστανται και ψηφίζουν.»

9 Το άρθρο 22, παράγραφοι 1 έως 4, της Σύμβασης της Στοκχόλμης προβλέπει τα ακόλουθα:

«Υιοθέτηση και τροποποίηση παραρτημάτων

1. Παραρτήματα της παρούσας σύμβασης θα αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα αυτής και, εκτός εάν ρητώς προβλέπεται διαφορετικά, αναφορά στην παρούσα σύμβαση αποτελεί συγχρόνως και αναφορά σε παραρτήματα αυτής.

2. Τυχόν πρόσθετα παραρτήματα θα περιορίζονται σε διαδικαστικά, επιστημονικά, τεχνικά ή διοικητικά θέματα.

3. Η ακόλουθη διαδικασία θα ισχύει για την πρόταση, υιοθέτηση και θέση σε ισχύ πρόσθετων παραρτημάτων της παρούσας σύμβασης.

α) πρόσθετα παραρτήματα θα προτείνονται και υιοθετούνται σύμφωνα με την διαδικασία που περιγράφεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 21·

β) συμβαλλόμενο μέρος που αδυνατεί να αποδεχθεί πρόσθετο παράρτημα θα ενημερώσει σχετικά τον θεματοφύλακα, γραπτώς, εντός ενός έτους από την ημερομηνία γνωστοποίησης υπό του θεματοφύλακα της υιοθέτησης του πρόσθετου παραρτήματος. Ο θεματοφύλακας χωρίς καθυστέρηση θα ενημερώσει όλα τα συμβαλλόμενα μέρη σχετικά με την εν λόγω ληφθείσα γνωστοποίηση. Συμβαλλόμενο μέρος δύναται οποτεδήποτε να αποσύρει προηγούμενη γνωστοποίηση μη αποδοχής αναφορικώς προς πρόσθετο παράρτημα, και το

παράρτημα πάραυτα θα τίθεται σε ισχύ για το εν λόγω συμβαλλόμενο μέρος σύμφωνα με το στοιχείο γ΄, και

γ) κατά την εκπνοή ενός έτους από την ημερομηνία γνωστοποίησης υπό του θεματοφύλακα της υιοθέτησης πρόσθετου παραρτήματος, το παράρτημα θα τίθεται σε ισχύ για όλα τα συμβαλλόμενα μέρη που δεν έχουν υποβάλει γνωστοποίηση σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου β΄.

4. Η πρόταση, υιοθέτηση και θέση σε ισχύ τροποποιήσεων του παραρτήματος Α, Β ή Γ θα υπόκειται στις ίδιες διαδικασίες που ισχύουν για την πρόταση, υιοθέτηση και θέση σε ισχύ πρόσθετων παραρτημάτων της παρούσας σύμβασης, εκτός του ότι τροποποίηση του παραρτήματος Α, Β ή Γ δεν θα τίθεται σε ισχύ αναφορικώς προς συμβαλλόμενο μέρος που έχει κάνει δήλωση αναφορικώς προς τροποποίηση αυτών των παραρτημάτων σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 25, στην οποία περίπτωση κάθε τέτοια τροποποίηση θα τίθεται σε ισχύ για το εν λόγω συμβαλλόμενο μέρος την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης προς τον θεματοφύλακα της πράξης επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης του εν λόγω συμβαλλομένου μέρους αναφορικώς προς την εν λόγω τροποποίηση.»

10 Το άρθρο 23 της Σύμβασης της Στοκχόλμης έχει ως εξής:

«Δικαίωμα ψήφου

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας σύμβασης θα έχει μία ψήφο, εκτός ως προβλέπεται στην παράγραφο 2.

2. Περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης, σε θέματα εντός της αρμοδιότητάς του, θα ασκεί το δικαίωμα ψήφου με αριθμό ψήφων ίσο προς τον αριθμό των κρατών μελών του που είναι συμβαλλόμενα μέρη στην παρούσα σύμβαση. Ο οργανισμός αυτός δεν θα ασκεί το δικαίωμα ψήφου εάν οιοδήποτε από τα κράτη μέλη του ασκήσει το δικαίωμα ψήφου του, και αντιστρόφως.»

11 Σύμφωνα με το οικείο άρθρο 24, η Σύμβαση της Στοκχόλμης είναι ανοικτή για υπογραφή από όλα τα κράτη και τους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης.

12 Το άρθρο 25 της Σύμβασης της Στοκχόλμης, που επιγράφεται «Επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση», έχει ως εξής:

«1. Η παρούσα σύμβαση θα υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση από κράτη και από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης. Θα είναι ανοιχτή για προσχώρηση από κράτη και από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης από την ημέρα μετά την ημερομηνία κατά την οποία η σύμβαση είναι κλειστή για υπογραφή. Πράξεις επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης θα κατατίθενται στον θεματοφύλακα.

2. Περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης που καθίσταται συμβαλλόμενο μέρος στην παρούσα σύμβαση χωρίς κανένα από τα κράτη μέλη του να είναι συμβαλλόμενο μέρος θα δεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα σύμβαση. Στην περίπτωση των εν λόγω οργανισμών, ένα ή περισσότερα από τα κράτη μέλη των οποίων είναι συμβαλλόμενα μέρη στην παρούσα σύμβαση, ο οργανισμός και τα κράτη μέλη του θα αποφασίζουν σχετικά με τις αντίστοιχες ευθύνες τους για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από την παρούσα σύμβαση. Σε τέτοιες περιπτώσεις, ο οργανισμός και τα κράτη μέλη δεν θα δικαιούνται να ασκούν ταυτοχρόνως δικαιώματα που απορρέουν από την σύμβαση.

3. Στην πράξη του περί επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, ο περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης θα δηλώνει τον βαθμό της αρμοδιότητάς του αναφορικώς προς τα θέματα που διέπονται από την παρούσα σύμβαση. Κάθε παρόμοιος οργανισμός θα ενημερώνει επίσης τον θεματοφύλακα, ο οποίος με τη σειρά του θα ενημερώνει τα συμβαλλόμενα μέρη, για τυχόν σχετική μεταβολή στο βαθμό της αρμοδιότητάς του.

4. Στην πράξη του περί επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, οιοδήποτε συμβαλλόμενο μέρος δύναται να δηλώνει ότι, αναφορικώς προς το ίδιο, τυχόν τροποποίηση του παραρτήματος Α, Β ή Γ θα τεθεί σε ισχύ μόνο με την υπό αυτού κατάθεση της σχετικής πράξης επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.»

13 Η Σύμβαση της Στοκχόλμης εγκρίθηκε εκ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2006/507/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Σύμβασης της Στοκχόλμης για τους έμμονους οργανικούς ρύπους (ΕΕ 2006, L 209, σ. 1). Η πράξη έγκρισης της Κοινότητας κατατέθηκε στις 16 Νοεμβρίου 2004.

14 Η όγδοη αιτιολογική σκέψη της απόφασης 2006/507 υπενθυμίζει ότι η Κοινότητα έχει ήδη εκδώσει πράξεις οι οποίες καλύπτουν θέματα που ρυθμίζει η Σύμβαση της Στοκχόλμης, μεταξύ άλλων τον κανονισμό (ΕΚ) 850/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τους έμμονους οργανικούς ρύπους και την τροποποίηση της οδηγίας 79/117/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 7, και διορθωτικό ΕΕ 2004, L 229, σ. 5, στο εξής: κανονισμός ΕΟΡ), τον κανονισμό (ΕΚ) 304/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις εισαγωγές και εξαγωγές επικίνδυνων χημικών προϊόντων (ΕΕ L 63, σ. 1), και την οδηγία 96/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB και PCT) (ΕΕ L 243, σ. 31).

15 Η δέκατη αιτιολογική σκέψη της απόφασης 2006/507 αναφέρει τα ακόλουθα:

«Σε περίπτωση τροποποιήσεως των παραρτημάτων Α, Β ή Γ ή προσθέτων παραρτημάτων της σύμβασης, η Επιτροπή θα πρέπει να μεριμνά για την εφαρμογή τους στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) 850/2004, ή οποιασδήποτε άλλης σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας. Εάν η τροποποίηση δεν εφαρμοστεί εντός ενός έτους από την ημερομηνία κατά την οποία η έγκρισή της κοινοποιήθηκε από τον θεματοφύλακα, και για να αποφευχθούν καταστάσεις μη συμμόρφωσης, η Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώνει τον θεματοφύλακα σχετικά.»

16 Το άρθρο 2 της απόφασης 2006/507 έχει ως εξής:

«1. Όταν οι τροποποιήσεις των παραρτημάτων Α, Β ή Γ ή τα πρόσθετα παραρτήματα της σύμβασης δεν εφαρμόζονται στα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΚ) 850/2004 ή άλλης σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας εντός ενός έτους από την ημερομηνία κοινοποίησης από τον θεματοφύλακα της έγκρισης της τροπολογίας, η Επιτροπή ενημερώνει τον θεματοφύλακα σύμφωνα με το άρθρο 22 της σύμβασης.

2. Σε περίπτωση που η τροποποίηση των παραρτημάτων Α, Β ή Γ ή τα πρόσθετα παραρτήματα της σύμβασης εφαρμόζονται μετά την κοινοποίηση της παραγράφου 1, η Επιτροπή αποσύρει πάραυτα την κοινοποίηση.»

17 Η απόφαση 2006/507 περιλαμβάνει, σε παράρτημα, τη δήλωση της Κοινότητας σύμφωνα με το άρθρο 25, παράγραφος 3, της Σύμβασης της Στοκχόλμης. Η δήλωση αυτή έχει ως ακολούθως:

«Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δηλώνει ότι, σύμφωνα με τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175, παράγραφος 1, είναι αρμόδια για τη σύναψη διεθνών περιβαλλοντικών συμφωνιών καθώς και ότι οφείλει να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτές εφόσον συμβάλλουν στην επίτευξη των κάτωθι στόχων:

— διαφύλαξη, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος,

— προστασία της υγείας του ανθρώπου,

— συνετή και ορθολογική αξιοποίηση των φυσικών πόρων,

— προαγωγή μέτρων σε διεθνές επίπεδο για την αντιμετώπιση παγκόσμιων ή περιφερειακών περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δηλώνει ότι έχει ήδη εγκρίνει νομοθετικές πράξεις, δεσμευτικές για τα κράτη μέλη της, που καλύπτουν τα θέματα που διέπει η σύμβαση αυτή, καθώς και ότι προτίθεται να υποβάλει και εν συνεχεία να ενημερώνει, κατά περίπτωση, κατάλογο των εν λόγω νομοθετικών πράξεων στη διάσκεψη των μερών σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, της σύμβασης.

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα είναι υπεύθυνη για την εκπλήρωση των ως άνω υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Σύμβαση της Στοκχόλμης και καλύπτονται από την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία.

Η άσκηση της κοινοτικής αρμοδιότητας υπόκειται, ως εκ φύσεως, σε συνεχείς εξελίξεις.»

18 Η Κοινότητα δεν έκανε χρήση της δυνατότητας που προβλέπει το άρθρο 25, παράγραφος 4, της Σύμβασης της Στοκχόλμης να δηλώσει ότι τυχόν τροποποίηση του παραρτήματος Α, Β ή Γ της Σύμβασης τίθεται σε ισχύ έναντι αυτής μόνον μετά την κατάθεση της πράξης επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της εν λόγω τροποποίησης ή προσχώρησης σ΄ αυτή.

19 Όλα τα κράτη μέλη είναι συμβαλλόμενα μέρη στη Σύμβαση της Στοκχόλμης.

Το Πρωτόκολλο του Aarhus

20 Το Πρωτόκολλο στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών του 1979 για τη διασυνοριακή ατμοσφαιρική ρύπανση μεγάλης απόστασης που οφείλεται στους έμμονους οργανικούς ρύπους εγκρίθηκε στο Aarhus (Δανία) στις 24 Ιουνίου 1998 (στο εξής: Πρωτόκολλο του Aarhus). Σκοπός του είναι ο έλεγχος, η μείωση ή η εξάλειψη των εκπομπών ή των διαρροών των ρύπων αυτών.

21 Όπως προκύπτει από τα άρθρα 1 και 15 του Πρωτοκόλλου του Aarhus, το πρωτόκολλο αυτό είναι ανοικτό για υπογραφή από τα κράτη μέλη της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη, από τα κράτη με συμβουλευτική ιδιότητα στην εν λόγω Επιτροπή, καθώς και από περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης, που αποτελούνται από κυρίαρχα κράτη μέλη της εν λόγω Επιτροπής.

22 Το άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου του Aarhus περιγράφει τις βασικές υποχρεώσεις των συμβαλλομένων μερών. Πρόκειται, κατ' ουσίαν, για την παύση της παραγωγής και της χρήσης των ουσιών που απαριθμούνται στο παράρτημα I του Πρωτοκόλλου, τη χρησιμοποίηση των ουσιών που απαριθμούνται στο παράρτημα II μόνο για τις χρήσεις που προβλέπει το παράρτημα αυτό και για τη μείωση των εκπομπών των ουσιών που απαριθμούνται στο παράρτημα III στο προβλεπόμενο επίπεδο και για το έτος αναφοράς που καθορίζεται στο τελευταίο αυτό παράρτημα.

23 Το άρθρο 14, παράγραφοι 1 έως 3, του Πρωτοκόλλου του Aarhus ρυθμίζει ως ακολούθως τη διαδικασία τροποποίησης των παραρτημάτων I έως III του Πρωτοκόλλου.

«1. Τα μέρη μπορούν να υποβάλουν τροπολογίες του παρόντος πρωτοκόλλου.

2. Οι τροπολογίες υποβάλλονται γραπτώς στον Εκτελεστικό Γραμματέα της Επιτροπής ο οποίος τις διαβιβάζει σε όλα τα μέρη. Τα μέρη, συνερχόμενα στο πλαίσιο του Εκτελεστικού Οργάνου, συζητούν τις τροπολογίες κατά την επόμενη συνεδρίασή τους υπό τον όρο ότι οι προτάσεις έχουν κοινοποιηθεί από τον Εκτελεστικό Γραμματέα στα μέρη 90 ημέρες τουλάχιστον πριν την ημερομηνία της συνεδρίασης

3. Τροποποιήσεις του παρόντος πρωτοκόλλου και των παραρτημάτων I, έως, IV, VI και VIII υιοθετούνται ομόφωνα από τα μέρη τα οποία είναι παρόντα στη σύνοδο του Εκτελεστικού Οργάνου και τίθενται σε ισχύ όσον αφορά τα μέρη που τις αποδέχθη-

καν 90 ημέρες μετά την ημερομηνία κατά την οποία τα δύο τρίτα των μερών έχουν καταθέσει τις πράξεις αποδοχής τους στον θεματοφύλακα. Έναντι οποιουδήποτε άλλου μέρους οι τροποποιήσεις τίθενται σε ισχύ την 90ή ημέρα μετά την παρέλευση της ημερομηνίας κατάθεσης της πράξης αποδοχής της από το εν λόγω μέρος.»

24 Μετά την έκδοση της απόφασης 2004/259/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Φεβρουαρίου 2004, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, του Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση του 1979 για τη διασυνοριακή ατμοσφαιρική ρύπανση μεγάλης απόστασης που οφείλεται στους έμμονους οργανικούς ρύπους (ΕΕ L 81, σ. 35), η πράξη επικύρωσης της Κοινότητας κατατέθηκε στις 30 Απριλίου 2004.

25 Όλα τα κράτη μέλη δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη του Πρωτοκόλλου του Aarhus.

Ο κανονισμός ΕΟΡ

26 Το άρθρο 3 του κανονισμού ΕΟΡ απαγορεύει την παραγωγή, τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση των ουσιών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος Ι του κανονισμού. Ρυθμίζει τη χρήση των ουσιών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ. Ο κατάλογος των ουσιών που υπάγονται στις διατάξεις περί περιορισμού των εκπομπών αποτελεί το παράρτημα ΙΙΙ.

27 Το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει ότι, όταν μια ουσία εγγράφεται στους καταλόγους της Σύμβασης της Στοκχόλμης ή του Πρωτοκόλλου του Aarhus, η Επιτροπή τροποποιεί, εφόσον απαιτείται, τα παραρτήματα Ι έως ΙΙΙ του εν λόγω κανονισμού αναλόγως, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16,

παράγραφος 2, του κανονισμού. Κατά την τελευταία αυτή διάταξη, η οποία παραπέμπει μεταξύ άλλων στο άρθρο 5 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ L 184, σ. 23), η Επιτροπή επικουρείται από κανονιστική επιτροπή.

Η οδηγία 76/769

28 Η οδηγία 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, αφορά την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως ορισμένων επικινδύνων ουσιών και παρασκευασμάτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/004, σ. 178). Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών που προσάπτονται στο Βασίλειο της Σουηδίας στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, η οδηγία αυτή δεν αφορούσε το SPFO.

Ιστορικό της διαφοράς

29 Στις 4 Αυγούστου 2004, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση απόφασης του Συμβουλίου [έγγραφο COM(2004) 537 τελικό], προκειμένου να της επιτραπεί να υποβάλει, εξ ονόματος της Κοινότητας και των κρατών μελών που είναι συμβαλλόμενα μέρη, προτάσεις εγγραφής ορισμένων χημικών ουσιών στα θεωρούμενα ως ενδεδειγμένα παραρτήματα του Πρωτοκόλλου του Aarhus και/ή της Σύμβασης της Στοκχόλμης.

30 Η πρόταση αυτή, καθόσον αφορούσε το Πρωτόκολλο του Aarhus, σκοπούσε στην εγγραφή του εξαχλωροβουταδιενίου, του οκταβρωμοδιφαινυλαιθέρα και του πενταχλωροβενζολίου στο παράρτημα Ι του Πρωτοκόλλου, των πολυχλωριωμένων ναφθαλινίων στα παραρτήματα Ι και ΙΙΙ και των χλωριωμένων παραφινών βραχείας αλυσίδας στο παράρτημα ΙΙ του Πρωτοκόλλου.

31 Η εν λόγω πρόταση, καθόσον αφορούσε τη Σύμβαση της Στοκχόλμης, σκοπούσε στην εγγραφή του εξαχλωροβουταδιενίου, του οκταβρωμοδιφαινυλαιθέρα και του πενταχλωροβενζολίου, δηλαδή των ουσιών που ήδη προτείνονταν για εγγραφή στο παράρτημα Ι του Πρωτοκόλλου του Aarhus, καθώς και του πενταβρωμοδιφαινυλαιθέρα της chlordecone, του εξαβρωμοδιφαινυλίου και του εξαχλωροκυκλοεξανίου στο παράρτημα Α της Σύμβασης, των πολυχλωριωμένων ναφθαλινίων στα παραρτήματα Α και Γ και των χλωριωμένων παραφινών βραχείας αλυσίδας στο παράρτημα Β της Σύμβασης.

32 Η πρόταση απόφασης του Συμβουλίου δεν αφορούσε το SPFO, είτε ως προς την εγγραφή του στα παραρτήματα του Πρωτοκόλλου του Aarhus είτε ως προς την εγγραφή του στα παραρτήματα της Σύμβασης της Στοκχόλμης.

33 Το σημείο 6 της αιτιολογικής έκθεσης της πρότασης αυτής είχε ως εξής:

«Προτάσεις για τροποποίηση των παραρτημάτων της σύμβασης ή του πρωτοκόλλου πρέπει μόνο να υποβάλλονται [από κοινού] εκ μέρους της Κοινότητας και των κρατών μελών αυτής, στο πλαίσιο της υποχρέωσης για συνεργασία και ενότητα κατά τη διεθνή εκπροσώπηση της Κοινότητας, υποχρέωση που απορρέει από το άρθρο 10 [ΕΚ].»

34 Το σημείο 5, τελευταία περίοδος, των αιτιολογικών σκέψεων της εν λόγω πρότασης ανέφερε τα ακόλουθα:

«Με βάση την υποχρέωση για ενιαία διεθνή εκπροσώπηση της Κοινότητας, και για να εξασφαλιστεί ότι οι προτάσεις αιτιολογούνται και έχουν επαρκή στήριξη στην Κοινότητα, θα πρέπει να υποβάλλονται μόνο κοινές προτάσεις της Κοινότητας και των κρατών μελών.»

35 Η ομάδα «Διεθνές περιβάλλον» του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνήλθε στις 8 Σεπτεμβρίου 2004. Με την ευκαιρία αυτή, το Βασίλειο της Σουηδίας εκφράστηκε υπέρ της υποβολής κοινής πρότασης για την εγγραφή του SPFO στο θεωρούμενο ως ενδεδειγμένο παράρτημα της Σύμβασης της Στοκχόλμης και αναφέρθηκε στην πιθανότητα να υποβάλει το ίδιο μονομερώς σχετική πρόταση. Κατά τη συνεδρίαση αυτή, οι συζητήσεις σχετικά με το SPFO περιεστράφησαν ουσιαστικά γύρω από τις νομικές συνέπειες αυτού του ενδεχομένου μονομερούς εγγραφής του SPFO στη Σύμβαση της Στοκχόλμης και τις νομικές αντιρρήσεις της Επιτροπής όσον αφορά το ενδεχόμενο αυτό.

36 Στις 10 Μαρτίου 2005, το Συμβούλιο ενέκρινε συμπεράσματα τα οποία περιείχαν κοινή θέση ως προς τις ουσίες που έπρεπε να προταθούν για εγγραφή στα παραρτήματα της Σύμβασης της Στοκχόλμης. Στα συμπεράσματα αυτά (έγγραφο 7292/05 της 14ης Μαρτίου 2005), το Συμβούλιο «συνιστά στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και στα κράτη μέλη να εξετάσουν την πρόταση για εγγραφή έως τριών πρόσθετων ουσιών, η οποία θα πρέπει να διαβιβαστεί στη Γραμματεία [της εν λόγω Σύμβασης] το συντομότερο δυνατόν, ει δυνατόν πριν από [την πρώτη συνεδρίαση της διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών], αλλά, εν πάση περιπτώσει, εγκαίρως ώστε να μπορέσει να εξεταστεί κατά την πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής εξέτασης των ΕΟΡ και, προς τον σκοπό αυτόν, ζητεί από τους εμπειρογνώμονές τους να εξετάσουν κατά προτεραιότητα τον κατάλογο των ουσιών που εμπίπτουν στο (Πρωτόκολλο του Aarhus] και να τον χρησιμοποιήσουν ως βάση για την επιλογή των πρόσθετων ουσιών, δεδομένου ότι οι ουσίες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο αυτό έχουν ήδη υπαχθεί στη ρύθμιση περί ΕΟΡ εντός της [Ευρωπαϊκής Ένωσης]». Το Συμβούλιο συνιστούσε εξάλλου, στο σημείο 5, στοιχείο η΄, των εν λόγω συμπερασμάτων, την ψήφιση δημοσιονομικών κανόνων και προϋπολογισμού ούτως ώστε να μπορέσει η Γραμματεία να εφαρμόσει αποτελεσματικά τις αποφάσεις της διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών της Σύμβασης της Στοκχόλμης.

37 Η πρώτη συνεδρίαση της διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών της Σύμβασης της Στοκχόλμης πραγματοποιήθηκε από τις 2 έως τις 6 Μαΐου 2005. Κατά τη συνεδρίαση αυτή, συστάθηκε η επιτροπή εξέτασης των ΕΟΡ. Δύο ουσίες, ήτοι η chlordecone και το εξαβρωμοδιφαινύλιο προτάθηκαν από την Κοινότητα και τα κράτη μέλη για

εγγραφή στα παραρτήματα της Σύμβασης της Στοκχόλμης. Η εν λόγω επιτροπή εξέτασης επρόκειτο να συνεδριάσει για πρώτη φορά τον Νοέμβριο του 2005.

38 Στις 6 Ιουλίου 2005, η ομάδα «Διεθνές περιβάλλον» του Συμβουλίου εξέτασε την προμνησθείσα στη σκέψη 29 της παρούσας απόφασης πρόταση της Επιτροπής, σχετικά με τις προτάσεις εγγραφής χημικών ουσιών στα παραρτήματα του Πρωτοκόλλου του Aarhus και της Σύμβασης της Στοκχόλμης. Από τα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής προκύπτει ότι η προεδρία παρουσίασε ένα έγγραφο συγκρίνοντας τις διαδικασίες τροποποίησης στο πλαίσιο του Πρωτοκόλλου και της Σύμβασης και διατυπώνοντας προτάσεις τροποποιήσεων στο πλαίσιο καθεμιάς από τις πράξεις αυτές. Όσον αφορά τις προτάσεις που αφορούσαν το Πρωτόκολλο του Aarhus, που έπρεπε να υποβληθούν ταχέως, λόγω της προθεσμίας που έπρεπε να τηρηθεί, τα κράτη αυτής της ομάδας συμφώνησαν σχετικά με πέντε ουσίες, ήτοι το εξαχλωροβουταδιένιο, τον οκταβρωμοδιφαινυλαιθέρα, το πενταχλωροβενζόλιο, τα πολυχλωριωμένα ναφθαλίνια και τις χλωριωμένες παραφίνες βραχείας αλυσίδας. Όσον αφορά τη Σύμβαση της Στοκχόλμης, τα κράτη αυτά συμφώνησαν ότι η εγγραφή ορισμένων ουσιών έπρεπε να προταθεί στη δεύτερη διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών, αλλά η ομάδα δεν κατόρθωσε να συμφωνήσει ως προς τον προσδιορισμό των ουσιών και η συζήτηση επί του θέματος αυτού αναβλήθηκε.

39 Όσον αφορά το SPFO, η ομάδα αναγνώρισε ότι η ουσία αυτή εμφανίζει τα χαρακτηριστικά ενός ΕΟΡ και σημείωσε ότι υπήρχαν εργασίες εν εξελίξει όσον αφορά τον καθορισμό των μέτρων ελέγχου σε κοινοτικό επίπεδο. Μόλις η Επιτροπή θα υπέβαλλε πρόταση σχετικά με αυτά τα μέτρα ελέγχου, το SPFO θα προτεινόταν για το Πρωτόκολλο του Aarhus. Με τα δικόγραφά της, η Επιτροπή ανάφερε –γεγονός που επιβεβαιώνεται μεταξύ άλλων και στο υπόμνημα παρεμβάσεως του Βασιλείου των Κάτω Χωρών– ότι η προεδρία επέστησε την προσοχή της εν λόγω ομάδας στις οικονομικές συνέπειες που θα είχε τυχόν πρόταση εγγραφής του SPFO στο πλαίσιο της Σύμβασης της Στοκχόλμης κατόπιν των κοινοποιήσεων που είχαν ήδη γίνει, δεδομένου ότι αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες που είναι συμβαλλόμενα μέρη στη Σύμβαση να απαιτήσουν πρόσθετες οικονομικές ενισχύσεις.

40 Στις 14 Ιουλίου 2005, το Βασίλειο της Σουηδίας υπέβαλε στη Γραμματεία της Σύμβασης της Στοκχόλμης, ιδίω ονόματι και για λογαριασμό του, πρόταση εγγραφής του SPFO στο παράρτημα Α της Σύμβασης.

41 Στις 20 Ιουλίου 2005, η Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων (Coreper) εξέτασε ένα συνταχθέν από την προεδρία τροποποιημένο σχέδιο της απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με προτάσεις για την εγγραφή ουσιών στα παραρτήματα του Πρωτοκόλλου του Aarhus (έγγραφο 11164/05, της 15ης Ιουλίου 2005). Το άρθρο 1 του κειμένου αυτού προέβλεπε την πρόταση εγγραφής των πέντε ουσιών που είχε καθορίσει η ομάδα «Διεθνές Περιβάλλον» του Συμβουλίου κατά τη συνεδρίαση της 6ης Ιουλίου 2005 και οι οποίες αναφέρονται στη σκέψη 38 της παρούσας απόφασης. Το άρθρο 2 του εν λόγω κειμένου προέβλεπε ότι η Επιτροπή εξουσιοδοτείτο «να υποβάλει, κατά προτίμηση εγκαίρως ώστε να μπορέσει να εξεταστεί πριν από την προσεχή συνεδρίαση του εκτελεστικού οργάνου της Σύμβασης που προβλ[επόταν] για τον Δεκέμβριο του 2005, από κοινού με τα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη του Πρωτοκόλλου, πρόταση των συναφών παραρτημάτων του Πρωτοκόλλου με την προσθήκη του [SPFO] στο Πρωτόκολλο, αφού η Επιτροπή [θα είχε] υποβάλει πρόταση περιορισμού κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης σύμφωνα με την οδηγία 76/769». Το κείμενο αυτό, όπως διαμορφώθηκε μετά τις συζητήσεις του Coreper στις 20 Ιουλίου 2005 (έγγραφο 11386/05, της 22ας Ιουλίου 2005), εγκρίθηκε με έγγραφη διαδικασία που περατώθηκε στις 8 Σεπτεμβρίου 2005.

42 Στις 5 Δεκεμβρίου 2005, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης σουλφονικών υπερφθορο οκτανίων (τροποποίηση της οδηγίας 76/769). Η πρόταση αυτή [έγγραφο COM(2005) 618 τελικό] κατέστη η οδηγία 2006/122/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για την τριακοστή τροποποίηση της οδηγίας 76/769 (ΕΕ L 372, σ. 32). Εξάλλου, η Επιτροπή, επίσης στις 5 Δεκεμβρίου 2005, υπέβαλε στο εκτελεστικό όργανο της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τη διασυνοριακή ατμοσφαιρική ρύπανση μεγάλης απόστασης, εξ ονόματος της Κοινότητας και των κρατών μελών που είναι συμβαλλόμενα μέρη στο Πρωτόκολλο του Aarhus, πρόταση τροποποίησης των σχετικών παραρτημάτων του πρωτοκόλλου αυτού προκειμένου να προστεθούν οι πέντε ουσίες που είχε

καθορίσει η ομάδα «Διεθνές περιβάλλον» του Συμβουλίου κατά τη συνεδρίαση της 6ης Ιουλίου 2005 και οι οποίες αναφέρονται στη σκέψη 38 της παρούσας απόφασης, καθώς και το SPFO.

43 Όσον αφορά τη Σύμβαση της Στοκχόλμης, το Συμβούλιο, υπό τη σύνθεσή του ως Συμβούλιο Περιβάλλοντος, ενέκρινε συμπεράσματα τα οποία περιλαμβάνονται σε ανακοινωθέν Τύπου της 9ης Μαρτίου 2006 [έγγραφο 6762/06 (Presse 58)] και σύμφωνα με τα οποία «συνιστά η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη να ανακοινώσουν στην [δεύτερη συνεδρίαση των συμβαλλομένων μερών της Σύμβασης] την πρόθεσή τους να υποβάλουν πρόταση για την προσθήκη τουλάχιστον δύο και μέχρι τεσσάρων ουσιών που θα διαβιβαστεί στη Γραμματεία ώστε να εξεταστεί κατά τη δεύτερη συνεδρίαση της επιτροπής εξέτασης [των ΕΟΡ]». Στο εν λόγω ανακοινωθέν Τύπου, το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι «η υποβολή περαιτέρω ουσιών θα απαιτεί απόφαση του Συμβουλίου». Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου (έγγραφο 8391/06) σχετικά με την υποβολή, εξ ονόματος της Κοινότητας και των κρατών μελών, πρότασης εγγραφής στα παραρτήματα Α έως Γ της Σύμβασης της Στοκχόλμης τριών ουσιών, ήτοι του πενταχλωροβενζολίου, του οκταβρωμοδιφαινυλαιθέρα και των χλωριωμένων παραφινών βραχείας αλυσίδας, δηλαδή τριών από τις πέντε ουσίες των οποίων η εγγραφή στα παραρτήματα Ι έως ΙΙΙ του Πρωτοκόλλου του Aarhus είχε προταθεί τον Δεκέμβριο του 2005, εγκρίθηκε από το Συμβούλιο κατά τη διάρκεια του Απριλίου 2006.

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

44 Με έγγραφο της 19ης Δεκεμβρίου 2005, η Επιτροπή, αφού υπενθύμισε τις συζητήσεις που διεξήχθησαν στις 6 Ιουλίου 2005 στο πλαίσιο της ομάδας «Διεθνές περιβάλλον» του Συμβουλίου και τις αποφάσεις που προτάθηκαν από την ομάδα αυτή, επισήμανε στη Σουηδική Κυβέρνηση ότι η μονομερής υποβολή, από το Βασίλειο της Σουηδίας, πρότασης για την εγγραφή του SPFO στο παράρτημα Α της Σύμβασης της Στοκχόλμης είχε ως συνέπεια τη διάσπαση της διεθνούς εκπροσώπησης της Κοινότητας και την υπονόμευση της ενότητας που είχε επιτευχθεί τόσο κατά την πρώτη

διάσκεψη των συμβαλλομένων στη Σύμβαση μερών όσο και στο πλαίσιο της πρότασης εγγραφής νέων ουσιών στο πλαίσιο του Πρωτοκόλλου του Aarhus, πράγμα που συνιστούσε παράβαση του άρθρου 10 ΕΚ.

45 Εξάλλου, κατά την Επιτροπή, το Βασίλειο της Σουηδίας πρότεινε την εγγραφή του SPFO στις 14 Ιουλίου 2005, ενώ γνώριζε ότι υπήρχαν εργασίες εν εξελίξει σχετικά με την ουσία αυτή, όπως προκύπτει από το άρθρο 2 της απόφασης του Συμβουλίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2005 όσον αφορά τις προτάσεις ουσιών στο πλαίσιο του Πρωτοκόλλου του Aarhus, η οποία επαναλαμβάνει τα συμπεράσματα που είχε διατυπώσει η εν λόγω ομάδα εργασίας κατά τη συνεδρίαση της 6ης Ιουλίου 2005. Αυτή η προπαρασκευαστική εργασία αποτελούσε προϋπόθεση για την ανάληψη διεθνούς δράσης από την Κοινότητα και τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του εν λόγω πρωτοκόλλου. Η μονομερής ενέργεια του Βασιλείου της Σουηδίας για την εγγραφή του SPFO στο παράρτημα της Σύμβασης της Στοκχόλμης θα μπορούσε να οδηγήσει σε τροποποίηση του κανονισμού ΕΟΡ, στερώντας από την Επιτροπή το δικαίωμα πρωτοβουλίας σε έναν τομέα ο οποίος καλύπτεται ευρέως από την κοινοτική αρμοδιότητα και στερώντας από το Συμβούλιο τη δυνατότητα να αποφασίσει την υποβολή πρότασης εγγραφής της ουσίας αυτής σύμφωνα με το άρθρο 300, παράγραφος 1, ΕΚ. Κατόπιν αυτού, η Επιτροπή κάλεσε το Βασίλειο της Σουηδίας να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του.

46 Με επιστολή της 15ης Φεβρουαρίου 2006, αυτό το κράτος μέλος υποστήριξε ότι η Κοινότητα δεν είχε θεσπίσει μέτρα σχετικά με το SPFO όταν αυτό έλαβε την πρωτοβουλία που του προσάπτει η Επιτροπή, οπότε τα κράτη μέλη είχαν ακόμα αρμοδιότητα να προτείνουν την εγγραφή της ουσίας αυτής στα κατάλληλα παραρτήματα της Σύμβασης της Στοκχόλμης. Το κράτος μέλος αυτό ανέφερε επίσης ότι, παρά τις προσπάθειές του προκειμένου να προταθεί η εν λόγω ουσία στο πλαίσιο της κοινοτικής δράσης, δεν υπήρξε συμφωνία ως προς θέμα αυτό κατά τη συνεδρίαση της 6ης Ιουλίου 2005 της ομάδας «Διεθνές περιβάλλον» του Συμβουλίου. Κατά συνέπεια, το Βασίλειο της Σουηδίας εκτιμούσε ότι δεν σημειώθηκε παράβαση των άρθρων 10 ΕΚ και 300, παράγραφος 1, ΕΚ.

47 Στις 4 Ιουλίου 2006, η Επιτροπή απηύθυνε στο κράτος μέλος αυτό αιτιολογημένη γνώμη, φέρουσα ημερομηνία 28 Ιουνίου 2006, και το κάλεσε να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τη γνώμη αυτή εντός δύο μηνών από την

παραλαβή της. Το Βασίλειο της Σουηδίας απάντησε με επιστολή της 4ης Σεπτεμβρίου 2006, εμμένοντας στη θέση που είχε διατυπώσει με την επιστολή της 15ης Φεβρουαρίου 2006.

48 Η Επιτροπή, μη ικανοποιηθείσα από τις απαντήσεις του Βασιλείου της Σουηδίας, αποφάσισε να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή.

49 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 31ης Οκτωβρίου 2007, επιτράπηκε στο Βασίλειο της Δανίας, στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στη Δημοκρατία της Φινλανδίας καθώς και στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας να παρέμβουν στην υπό κρίση υπόθεση υπέρ του Βασιλείου της Σουηδίας.

Επί της προσφυγής

Επί της αιτίασης που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 10 ΕΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

50 Προς στήριξη της αιτίασης που αντλείται από την παράβαση του καθήκοντος ειλικρινούς συνεργασίας το οποίο απορρέει από το άρθρο 10 ΕΚ, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας δεν έλαβε όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα ώστε να διευκολύνει την Κοινότητα στην εκτέλεση της αποστολής της και δεν απέσχε από τη λήψη μέτρων δυναμένων να θέσουν σε κίνδυνο την πραγματοποίηση των σκοπών της Κοινότητας.

51 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, κατά τον χρόνο κατά τον οποίο το Βασίλειο της Σουηδίας πρότεινε μονομερώς την εγγραφή του SPFO στο παράρτημα Α της Σύμβασης της Στοκχόλμης, υπήρχαν εργασίες εν εξελίξει ως προς το θέμα αυτό στο επίπεδο του Συμβουλίου. Ειδικότερα, η ομάδα «Διεθνές περιβάλλον» του Συμβουλίου είχε καταλήξει σε συμφωνία ως προς τη στρατηγική επί του θέματος αυτού κατά τη συνεδρίασή της στις 6 Ιουλίου 2005. Λαμβανομένων υπόψη των τηρητέων προθεσμιών, έπρεπε να ληφθεί ταχέως απόφαση για την υποβολή προτάσεων εγγραφής ορισμένων ουσιών στα παραρτήματα του Πρωτοκόλλου του Aarhus. Το SPFO λήφθηκε υπόψη στο πλαίσιο αυτό, πλην όμως η ομάδα αποφάσισε ότι θα προτεινόταν μόνον αφού η Επιτροπή θα είχε υποβάλει πρόταση σχετική με τα μέτρα ελέγχου όσον αφορά την ουσία αυτή βάσει της οδηγίας 76/769. Όσον αφορά τη Σύμβαση της Στοκχόλμης, την οποία αφορούσε η σουηδική πρόταση, τα μέλη της εν λόγω ομάδας συμφώνησαν μεν ότι έπρεπε να προταθεί η εγγραφή ορισμένων ουσιών στα κατάλληλα παραρτήματα της Σύμβασης, πλην όμως δεν καθόρισαν ποιες θα ήταν αυτές οι ουσίες και η συζήτηση επί του σημείου αυτού αναβλήθηκε. Η ίδια αυτή ομάδα συζήτησε τις οικονομικές συνέπειες της πρότασης εγγραφής του SPFO στα κατάλληλα παραρτήματα της εν λόγω Σύμβασης.

52 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι το SPFO δεν αποτελούσε ζήτημα προτεραιότητας όσον αφορά τη Σύμβαση της Στοκχόλμης και ότι η επιλογή αυτή απέρρεε από κοινή θέση που είχε διαμορφωθεί στο πλαίσιο του Συμβουλίου. Αυτό δεν σήμαινε, ωστόσο, ότι το SPFO δεν λαμβανόταν υπόψη στο πλαίσιο της στρατηγικής της Κοινότητας. Η Επιτροπή αμφισβητεί, εξάλλου, ότι υπήρχε επείγουσα ανάγκη να προταθεί η ουσία αυτή στο πλαίσιο της Σύμβασης της Στοκχόλμης.

53 Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι τα συμπεράσματα του Συμβουλίου δεν συνιστούν δεσμευτική νομική πράξη, αμφισβητεί όμως την άποψη ότι τα συμπεράσματα αυτά στερούνται οιασδήποτε νομικής σημασίας και μπορούν να αγνοούνται.

54 Κατά την Επιτροπή, το κύριο ζήτημα έγκειται όχι στο αν η Κοινότητα άσκησε την αρμοδιότητά της στον περιβαλλοντικό τομέα ειδικά όσον αφορά το SPFO, αλλά στο

αν τη χρησιμοποίησε για τη θέσπιση κανόνων όσον αφορά τα επικίνδυνα χημικά προϊόντα, και ειδικότερα τους ΕΟΡ. Παρατηρεί συναφώς ότι υπήρχε ήδη κοινοτικό κανονιστικό πλαίσιο στον τομέα των επικίνδυνων χημικών προϊόντων, και ειδικότερα όσον αφορά τους ΕΟΡ, οπότε η υποβολή προτάσεων εγγραφής ουσιών στο πλαίσιο της Σύμβασης της Στοκχόλμης αποτελεί μέτρο που εμπίπτει ουσιαστικά σε κοινοτικούς κανόνες. Η ύπαρξη της αρμοδιότητας της Κοινότητας, είτε αποκλειστικής είτε συντρέχουσας, σημαίνει ότι, όταν απαιτείται ενέργεια σε διεθνές επίπεδο, η σχετική δράση πρέπει να αναλαμβάνεται από την Κοινότητα, είτε μόνη είτε από κοινού με τα κράτη μέλη.

55 Η μονομερής ενέργεια του Βασιλείου της Σουηδίας οδήγησε, συνεπώς, σε διάσπαση της διεθνούς εκπροσώπησης της Κοινότητας όσον αφορά την εγγραφή του SPFO στο πλαίσιο της Σύμβασης της Στοκχόλμης, πράγμα που αντιβαίνει στην υποχρέωση ενιαίας εκπροσώπησης της Κοινότητας η οποία απορρέει από το καθήκον ειλικρινούς συνεργασίας που καθιερώνει το άρθρο 10 ΕΚ.

56 Η Επιτροπή αμφισβητεί το επιχείρημα σύμφωνα με το οποίο πρόταση εγγραφής μιας ουσίας σε παράρτημα της Σύμβασης της Στοκχόλμης δεν θίγει την Κοινότητα, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να υπάρξει απόφαση της επιτροπής που προβλέπει το άρθρο 8 της Σύμβασης και κατόπιν ψηφοφορία μεταξύ των συμβαλλομένων μερών, καθώς και της δυνατότητας κάθε συμβαλλομένου μέρους να προβεί σε δήλωση κατά το άρθρο 22, παράγραφοι 3, στοιχείο β΄, και 4, της εν λόγω Σύμβασης, σύμφωνα με την οποία δεν δέχεται να δεσμεύεται από τροποποίηση επενεχθείσα στα παραρτήματα Α, Β ή Γ. Συγκεκριμένα, η πρόταση του Βασιλείου της Σουηδίας θα μπορούσε να οδηγήσει σε αντιπαράθεση μεταξύ αυτού του κράτους μέλους και της ίδιας της Κοινότητας, αν η τελευταία επέλεγε να μη δεσμευθεί από την τροποποίηση αυτή. Περαιτέρω, αυτό το επιχείρημα δεν λαμβάνει υπόψη τις δυσκολίες που ενέχει η διαδικασία λήψης των αποφάσεων στο πλαίσιο της Σύμβασης της Στοκχόλμης. Μεταξύ άλλων, η Κοινότητα δεν θα ήταν σε θέση να εμποδίσει την έγκριση της προταθείσας τροποποίησης. Τέλος, η ύπαρξη μηχανισμού για την εξάλειψη της διάστασης μεταξύ του κοινοτικού δικαίου και της σε διεθνές επίπεδο ενέργειας ενός κράτους μέλους δεν καταργεί την υποχρέωση του εκ των προτέρων καθορισμού του κατά πόσον το κοινοτικό δίκαιο μπορεί να θιγεί από την ενέργεια αυτή.

57 Κατά την Επιτροπή, η πρόταση του Βασιλείου της Σουηδίας αποσκοπούσε στη θέσπιση ενός νέου διεθνούς κανόνα, πράγμα που θα είχε ως άμεση συνέπεια τον επηρεασμό του κοινοτικού δικαίου, δεδομένου ότι θα συνεπαγόταν την υποχρέωση τροποποίησης του κανονισμού ΕΟΡ.

58 Η Επιτροπή απορρίπτει το επιχείρημα σύμφωνα με το οποίο τα κράτη μέλη έχουν δικαίωμα να θεσπίζουν εθνικούς κανόνες αυστηρότερους από τον κανονισμό ΕΟΡ, με την αιτιολογία ότι ο κανονισμός αυτός αποτελεί ελάχιστη κοινοτική ρύθμιση, πράγμα που συνεπάγεται, σύμφωνα με το άρθρο 176 ΕΚ, ότι τα κράτη μέλη έχουν δικαίωμα να υποβάλλουν προτάσεις τροποποίησης των παραρτημάτων της Σύμβασης της Στοκχόλμης. Συγκεκριμένα, κατά την Επιτροπή, σκοπός μιας τέτοιας πρότασης είναι αναγκαστικά η θέσπιση ενός αυστηρότερου διεθνούς κανόνα, ο οποίος παράγει αποτελέσματα όχι μόνον έναντι του κράτους μέλους που υπέβαλε την πρόταση αυτή, αλλά και έναντι της Κοινότητας.

59 Τέλος, η Επιτροπή αμφισβητεί το επιχείρημα ότι η πρωτοβουλία του Βασιλείου της Σουηδίας είναι σύμφωνη με τους στόχους της Κοινότητας στον περιβαλλοντικό τομέα και ότι δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη θεωρήσεις οικονομικής φύσεως. Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η Σύμβαση της Στοκχόλμης περιέχει διατάξεις περί οικονομικής συνδρομής προς τις αναπτυσσόμενες χώρες, ούτως ώστε αυτές να μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις που υπέχουν από τη Σύμβαση. Συνεπώς, πριν από την υποβολή προτάσεων για την εγγραφή νέων ουσιών στα σχετικά παραρτήματα της Σύμβασης της Στοκχόλμης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των διατάξεών της.

60 Το Βασίλειο της Σουηδίας διευκρινίζει ότι η Επιτροπή επικαλέστηκε ως μοναδικό λόγο της προσφυγής της το γεγονός ότι το ίδιο, προτείνοντας μονομερώς την εγγραφή του SPFO στο παράρτημα Α της Σύμβασης της Στοκχόλμης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 10 ΕΚ και 300, παράγραφος 1, ΕΚ. Κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, η Επιτροπή δεν ισχυρίστηκε ότι το Βασίλειο της Σουηδίας δεν είχε το δικαίωμα να λάβει αυτό το μέτρο λόγω της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Κοινότητας προς τούτο. Αν το Δικαστήριο ερμηνεύσει

τα διαλαμβανόμενα στο δικόγραφο της προσφυγής της Επιτροπής ως ενέχοντα έναν τέτοιο ισχυρισμό περί παραβάσεως των κανόνων αρμοδιότητας, πρόκειται για νέο ισχυρισμό που πρέπει να απορριφθεί.

61 Κατά το Βασίλειο της Σουηδίας, το SPFO δεν είχε αποτελέσει το αντικείμενο καμίας ρύθμισης σε κοινοτικό επίπεδο όταν το κράτος αυτό πρότεινε την εγγραφή του στο παράρτημα Α της Σύμβασης της Στοκχόλμης. Συγκεκριμένα, ούτε ο κανονισμός ΕΟΡ ούτε η οδηγία 76/769 είχαν τότε εφαρμογή στην ουσία αυτή, οπότε, εφόσον επρόκειτο για συντρέχουσα αρμοδιότητα, τόσο τα κράτη μέλη όσο και η Κοινότητα μπορούσαν να προτείνουν την προσθήκη του SPFO στο εν λόγω παράρτημα.

62 Όπως το Βασίλειο της Σουηδίας, και το Βασίλειο της Δανίας, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Δημοκρατία της Φινλανδίας υποστηρίζουν ότι δεν υπήρχε καμία κοινή θέση σχετικά με το SPFO στις 14 Ιουλίου 2005. Όπως το διατυπώνει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η αρχή της κοινοτικής πίστης δεν συνεπάγεται ότι η Επιτροπή μπορούσε θεμιτώς να υπολογίζει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, παρά τις επανειλημμένες προσπάθειές του, θα ανέμενε επ' αόριστον μια εσωτερική δράση της Κοινότητας ενώ τόσο τα κράτη μέλη όσο και η Επιτροπή συμφωνούσαν ως προς το ότι το SPFO ενέχει σοβαρούς κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία και για το περιβάλλον.

63 Όσον αφορά την ερμηνεία της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας που απορρέει από το άρθρο 10 ΕΚ, το Βασίλειο της Σουηδίας υποστηρίζει ότι η ερμηνεία την οποία αποδίδει στην αρχή αυτή η Επιτροπή κινδυνεύει να καταστήσει άνευ αντικειμένου τη συντρέχουσα αρμοδιότητα σε περιπτώσεις μικτών συμφωνιών. Η εν λόγω αρχή σημαίνει απλώς ότι τα κράτη μέλη πρέπει να προσπαθούν, στο μέτρο του δυνατού, να συνεργάζονται με τα κοινοτικά όργανα. Το Βασίλειο της Σουηδίας φρονεί ότι ορθώς έπραξε ό,τι έπραξε. Ως προς το θέμα αυτό, είχε επαρκώς ενημερώσει και συμβουλευθεί την Κοινότητα καθώς και τα λοιπά κράτη μέλη και είχε επιδιώξει την ανάληψη κοινής δράσης πριν καταθέσει την πρότασή του για την εγγραφή του SPFO στο παράρτημα Α της Σύμβασης της Στοκχόλμης.

64 Το Βασίλειο της Σουηδίας διευκρινίζει, εξάλλου, ότι παρεκκλίσεις σε σχέση προς την απαίτηση ενιαίας διεθνούς εκπροσώπησης πρέπει να γίνονται αποδεκτές, στο μέτρο που η υποχρέωση συνεργασίας δεν συνεπάγεται την υποχρέωση επίτευξης ομοφωνίας σε όλες τις περιπτώσεις. Η Δημοκρατία της Φινλανδίας υποστηρίζει συναφώς ότι το άρθρο 10 ΕΚ, όπως ερμηνεύεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου, δεν επιβάλλει σε κράτος μέλος που είναι συμβαλλόμενο μέρος σε μικτή συμφωνία την υποχρέωση να μην κάνει χρήση της αρμοδιότητάς του σε περίπτωση που η Κοινότητα δεν έχει αποφασίσει να κάνει χρήση της δικής της αρμοδιότητας ή σε περίπτωση που δεν υπήρξε δυνατός ο καθορισμός κοινής γραμμής συμπεριφοράς μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν αυτοτελώς να κάνουν χρήση της αρμοδιότητας που τους ανήκει, τηρώντας συγχρόνως το κοινοτικό δίκαιο.

65 Όπως υπογραμμίζει επίσης το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η εφαρμογή της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας δεν μπορεί να καταλήξει στο να μην επιτρέπεται στα κράτη μέλη, σε καμία περίπτωση, να προτείνουν μονομερώς μια πράξη εκτός κοινοτικού πλαισίου στον τομέα του περιβάλλοντος, ενώ η αρμοδιότητα αυτή τους αναγνωρίζεται ρητώς από το άρθρο 174, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ. Το Βασίλειο της Δανίας υποστηρίζει ομοίως ότι η αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας δεν πρέπει να καθίσταται, στην πράξη, αρχή σχετική με τη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων και δεν μπορεί να αφαιρεί από τα κράτη μέλη μια αρμοδιότητα που τους ανήκει. Όπως το διατυπώνει το Ηνωμένο Βασίλειο, αυτό θα ισοδυναμούσε με de facto απονομή μιας αποκλειστικής αρμοδιότητας στην Κοινότητα σε περιστάσεις στις οποίες μια τέτοια αρμοδιότητα δεν υφίσταται.

66 Το Βασίλειο της Σουηδίας, υποστηριζόμενο από τους παρεμβαίνοντες, διατείνεται επίσης ότι η πρόταση εγγραφής μιας ουσίας σε παράρτημα της Σύμβασης της Στοκχόλμης δεν παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι των λοιπών συμβαλλομένων μερών της Σύμβασης. Όπως εκθέτει το Βασίλειο της Δανίας, μόνον η διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών μπορεί να λάβει θέση ως προς τυχόν εγγραφή μιας ουσίας και μόνον όταν η διάσκεψη αυτή ακολουθεί την πρόταση της τεχνικής επιτροπής τίθεται το θέμα της λήψης κοινοτικής θέσης, δεδομένου ότι η Κοινότητα έχει τη δυνατότητα να επιλέξει να μη δεσμευθεί.

67 Επίσης υποστηριζόμενο από τους παρεμβαίνοντες επί τους σημείου αυτού, το Βασίλειο της Σουηδίας υποστηρίζει, επιπλέον, ότι η νομική κατάσταση που προκύπτει από τη μονομερή πρότασή του για την εγγραφή του SPFO στο παράρτημα Α της Σύμβασης της Στοκχόλμης είναι συγκρίσιμη με την κατάσταση που θα μπορούσε να προκύψει αν αποφάσιζε, βάσει του άρθρου 176 ΕΚ, να θεσπίσει εθνικούς κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος αυστηρότερους από εκείνους του κοινοτικού δικαίου. Η Δημοκρατία της Φινλανδίας αναφέρει ότι ουδόλως βρίσκει έρεισμα στη νομολογία του Δικαστηρίου η άποψη της Επιτροπής ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί, στο πλαίσιο διεθνούς συμφωνίας, να θεσπίζει μέτρα προστασίας αυστηρότερα από την κοινοτική ρύθμιση.

68 Τέλος, το καθού και οι παρεμβαίνοντες υποστηρίζουν ότι η πρωτοβουλία του Βασιλείου της Σουηδίας δεν έχει ως αποτέλεσμα να θέτει σε κίνδυνο την υλοποίηση των κοινοτικών στόχων στον τομέα της περιβαλλοντικής πολιτικής. Στο πλαίσιο αυτό, δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη θεωρήσεις οικονομικής φύσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

69 Σε όλους τους τομείς που αντιστοιχούν στους σκοπούς της Συνθήκης, το άρθρο 10 ΕΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να διευκολύνουν την Κοινότητα στην εκπλήρωση της αποστολής της και να απέχουν από κάθε μέτρο δυνάμενο να θέσει σε κίνδυνο την επίτευξη των σκοπών της Συνθήκης (γνωμοδότηση 1/03, της 7ης Φεβρουαρίου 2006, Συλλογή 2006, σ. I-1145, σκέψη 119, και απόφαση της 30ής Μαΐου 2006, C-459/03, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, Συλλογή 2006, σ. I-4635, σκέψη 174).

70 Το Βασίλειο της Σουηδίας θεωρεί ότι το καθήκον της ειλικρινούς συνεργασίας το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 10 ΕΚ έχει περιορισμένη έκταση οσάκις πρόκειται για τομείς στους οποίους η αρμοδιότητα είναι κατανεμημένη μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών.

71 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι αυτό το καθήκον ειλικρινούς συνεργασίας είναι γενικής εφαρμογής και δεν εξαρτάται ούτε από τον αποκλειστικό ή μη χαρακτήρα της οικείας κοινοτικής αρμοδιότητας ούτε από ενδεχόμενο δικαίωμα των κρατών μελών να αναλαμβάνουν υποχρεώσεις έναντι τρίτων χωρών (αποφάσεις της 2ας Ιουνίου 2005, C-266/03, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου, Συλλογή 2005, σ. I-4805, σκέψη 58, και της 14ης Ιουλίου 2005, C-433/03, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 2005, σ. I-6985, σκέψη 64).

72 Εν προκειμένω, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι δεν υποστηρίζει ότι η Κοινότητα διαθέτει αποκλειστική αρμοδιότητα για την υποβολή πρότασης εγγραφής του SPFO στο παράρτημα Α της Σύμβασης της Στοκχόλμης. Το Δικαστήριο πρέπει, συνεπώς, να στηριχθεί στην υπόθεση της ύπαρξης συντρέχουσας αρμοδιότητας. Υπό την έννοια αυτή, η υπό κρίση υπόθεση διαφέρει από την κατάσταση που αποτέλεσε το αντικείμενο της απόφασης της 12ης Φεβρουαρίου 2009, C-45/07, Επιτροπή κατά Ελλάδας (Συλλογή 2009, σ. I-701), και η οποία αφορούσε αποκλειστική αρμοδιότητα.

73 Οσάκις προκύπτει ότι ο τομέας τον οποίο διέπει μια συμφωνία ή μια σύμβαση εμπίπτει εν μέρει στην αρμοδιότητα της Κοινότητας και εν μέρει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, πρέπει να διασφαλίζεται στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και των κοινοτικών οργάνων τόσο κατά τις διαπραγματεύσεις και κατά τη σύναψή της όσο και κατά την εκτέλεση των αναληφθεισών δεσμεύσεων. Αυτή η υποχρέωση συνεργασίας απορρέει από την ανάγκη ενιαίας διεθνούς εκπροσώπησης της Κοινότητας [διάσκεμμα 1/78, της 14ης Νοεμβρίου 1978, Rec. 1978, σ. 2151, σκέψεις 34 έως 36 (κατ' αναλογία με τη Συνθήκη ΕΚΑΧ)· γνωμοδότηση 2/91, της 19ης Μαρτίου 1993, Συλλογή 1993, σ. I-1061, σκέψη 36· γνωμοδότηση 1/94, της 15ης Νοεμβρίου 1994, Συλλογή 1994, σ. I-5267, σκέψη 108, και απόφαση της 19ης Μαρτίου 1996, C-25/94, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-1469, σκέψη 48].

74 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να τηρούν ιδιαίτερες υποχρεώσεις δράσης και αποχής στην περίπτωση κατά την οποία η Επιτροπή έχει υποβάλει στο Συμβούλιο προτάσεις οι οποίες, μολονότι δεν υιοθετήθηκαν από το Συμβούλιο, αποτελούν το σημείο αφετηρίας για συντονισμένη κοινοτική δράση (απόφαση της 5ης Μαΐου 1981, 804/79, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου, Συλ-

λογή 1981, σ. I-1045, σκέψη 28· προμνησθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου, σκέψη 59, και Επιτροπή κατά Γερμανίας, σκέψη 65).

75 Ομοίως, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η έκδοση μιας απόφασης η οποία εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να διαπραγματευθεί πολυμερή συμφωνία εξ ονόματος της Κοινότητας σηματοδοτεί την έναρξη συντονισμένης κοινοτικής δράσης σε διεθνές επίπεδο και συνεπάγεται, ως τέτοια, αν όχι καθήκον αποχής εκ μέρους των κρατών μελών, τουλάχιστον υποχρέωση στενής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και των κοινοτικών οργάνων, προκειμένου να διευκολυνθεί η εκπλήρωση της αποστολής της Κοινότητας, καθώς και να διασφαλιστεί η ενότητα και η συνοχή της δράσης και της διεθνούς εκπροσώπησής της (προμνησθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου, σκέψη 60, και Επιτροπή κατά Γερμανίας, σκέψη 66).

76 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι, κατά τον χρόνο της εκ μέρους του Βασιλείου της Σουηδίας υποβολής της πρότασης εγγραφής του SPFO στο παράρτημα Α της Σύμβασης της Στοκχόλμης, στις 14 Ιουλίου 2005, το Συμβούλιο δεν είχε εγκρίνει τυπική απόφαση σχετική με πρόταση εγγραφής ουσιών στο παράρτημα αυτό. Πρέπει, ωστόσο, να εξεταστεί κατά πόσον, όπως διατείνεται η Επιτροπή, υπήρχε τότε κοινοτική στρατηγική ως προς το θέμα αυτό, συνιστάμενη στη μη άμεση πρόταση εγγραφής του SPFO στο πλαίσιο της Σύμβασης αυτής, ιδίως για οικονομικής φύσεως λόγους.

77 Συναφώς, δεν φαίνεται απαραίτητο να έχει περιβληθεί μια κοινή θέση συγκεκριμένο τύπο ώστε να υπάρχει και να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο προσφυγής λόγω παράβασης της υποχρέωσης ειλικρινούς συνεργασίας, εφόσον το περιεχόμενο της θέσης αυτής μπορεί να προσδιοριστεί επαρκώς κατά δίκαιο (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, προμνησθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 49).

78 Όσον αφορά το SPFO, πρέπει, προκαταρκτικώς, να υπομνησθεί ότι, τον Μάρτιο του 2005, η ουσία αυτή δεν είχε εγγραφεί ούτε στο Πρωτόκολλο του Aarhus ούτε στη Σύμβαση της Στοκχόλμης.

79 Πράγματι, στα συμπεράσματα που ενέκρινε κατά τη διάρκεια του Μαρτίου 2005 ενόψει της πρώτης διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών της Σύμβασης της Στοκχόλμης, το Συμβούλιο συνέστησε στην Κοινότητα και στα κράτη μέλη να εξετάσουν πρόταση για την εγγραφή «έως τριών πρόσθετων ουσιών» στα συναφή παραρτήματα της Σύμβασης αυτής. Οι εμπειρογνώμονες της Κοινότητας και των κρατών μελών επιφορτίσθηκαν να εξετάσουν κατά προτεραιότητα τον κατάλογο των ουσιών που ενέπιπταν στο Πρωτόκολλο του Aarhus και «να τον χρησιμοποιήσουν ως βάση για την επιλογή των πρόσθετων ουσιών, δεδομένου ότι οι ουσίες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο αυτό έχουν ήδη υπαχθεί στη ρύθμιση περί ΕΟΡ εντός της [Ευρωπαϊκής Ένωσης]».

80 Εφόσον, την εποχή εκείνη, το SPFO δεν είχε εγγραφεί στο Πρωτόκολλο του Aarhus και δεν είχε ακόμα υπαχθεί στη ρύθμιση περί ΕΟΡ εντός της Ένωσης, δεν έπρεπε, σύμφωνα με τα εν λόγω συμπεράσματα του Συμβουλίου, να ληφθεί υπόψη για τις πρώτες προτάσεις που θα υποβάλλονταν, είτε στο πλαίσιο του εν λόγω πρωτοκόλλου είτε στο πλαίσιο της Σύμβασης της Στοκχόλμης.

81 Εξάλλου, ο περιορισμός του αριθμού των ουσιών που θα προτείνονταν («έως τριών»), λαμβανόμενος υπόψη υπό το φως του σημείου 5, στοιχείο η΄ των συμπερασμάτων αυτών, ενισχύει την άποψη ότι οικονομικής φύσεως θεωρήσεις περιλαμβάνονταν στην κοινοτική στρατηγική όσον αφορά τη Σύμβαση της Στοκχόλμης, ως προς την οποία υπενθυμίζεται ότι σκοπός της είναι να εφαρμοστεί σε παγκόσμια κλίμακα και ότι το άρθρο της 13 προβλέπει οικονομική ενίσχυση προς τις αναπτυσσόμενες χώρες και τις χώρες με μεταβατικές οικονομίες. Πράγματι, σ΄ αυτό το σημείο 5, στοιχείο η΄, το Συμβούλιο συνιστά «την ψήφιση δημοσιονομικών κανόνων και προϋπολογισμού ούτως ώστε να μπορέσει η Γραμματεία να εφαρμόσει αποτελεσματικά τις αποφάσεις της [διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών της Σύμβασης της Στοκχόλμης]».

82 Σε συμφωνία με αυτά τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, και όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 37 της παρούσας απόφασης, δύο ουσίες, στις οποίες δεν συμπεριλαμβανόταν το SPFO, προτάθηκαν από την Κοινότητα και τα κράτη μέλη κατά την πρώτη διά-

σκεψη των συμβαλλομένων μερών της Σύμβασης της Στοκχόλμης, η οποία πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του Μαΐου του 2005.

83 Από τα πρακτικά της συνεδρίασης της 6ης Ιουλίου 2005 της ομάδας «Διεθνές περιβάλλον» του Συμβουλίου, το περιεχόμενο των οποίων συνοψίζεται στις σκέψεις 38 και 39 της παρούσας απόφασης, προκύπτει ότι η συζήτηση περιστράφηκε γύρω από την παρουσίαση των ουσιών τόσο στο πλαίσιο του Πρωτοκόλλου του Aarhus όσο και στο πλαίσιο της Σύμβασης της Στοκχόλμης. Τα πρακτικά αυτά δεν μνημονεύουν μεν ρητώς τις οικονομικής φύσεως θεωρήσεις που συζητήθηκαν, αυτό, ωστόσο, δεν αμφισβητείται από το Βασίλειο της Σουηδίας και αναγνωρίζεται, ιδίως, από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

84 Από τα εν λόγω πρακτικά προκύπτει ότι ο άμεσος στόχος ήταν η πρόταση, στο πλαίσιο του Πρωτοκόλλου του Aarhus, των ουσιών που μνημονεύονται στις σκέψεις 30 και 38 της παρούσας απόφασης και οι οποίες ήδη καλύπτονταν από κοινοτική ρύθμιση.

85 Προβλέφθηκε τότε ότι το SPFO θα προτεινόταν στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου αυτού μόλις η Επιτροπή θα είχε υποβάλει πρόταση κοινοτικής ρύθμισης σχετικής με τα μέτρα ελέγχου της ουσίας αυτής. Το σύνολο των μετέπειτα γεγονότων (έκδοση απόφασης του Συμβουλίου στις 8 Σεπτεμβρίου 2005· υποβολή πρότασης τροποποίησης της οδηγίας 76/769 στις 5 Δεκεμβρίου 2005· την ίδια ημέρα, πρόταση εγγραφής του SPFO στα σχετικά παραρτήματα του εν λόγω πρωτοκόλλου) πιστοποιεί ότι αυτό πράγματι συνέβη.

86 Εξάλλου, όσον αφορά τις προτάσεις στο πλαίσιο της Σύμβασης της Στοκχόλμης, τα πρακτικά της 6ης Ιουλίου 2005 της ομάδας «Διεθνές περιβάλλον» του Συμβουλίου διαπιστώνουν ότι υπήρχε συμφωνία («Agreement was reached by the [Working

Party for International Environmental Issues]») ως προς το ότι έπρεπε να προταθεί η εγγραφή ορισμένων ουσιών ενόψει της δεύτερης διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών. Ωστόσο, δεν υπήρχε συμφωνία ως προς τον καθορισμό των ουσιών που έπρεπε να προταθούν και η σχετική συζήτηση αναβλήθηκε.

87 Αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από το Βασίλειο της Σουηδίας και τους παρεμβαίνοντες, φαίνεται ότι δεν υπήρχε κατάσταση «κενού ως προς τη λήψη απόφασης», ούτε και κατάσταση αναμονής ισοδυναμούσα προς έλλειψη απόφασης. Πράγματι, πλείονες ενδείξεις ενισχύουν την άποψη ότι η ομάδα «Διεθνές περιβάλλον» του Συμβουλίου είχε την πρόθεση να αποφασίσει όχι στις 6 Ιουλίου 2005 –αλλά αργότερα– για τις ουσίες που θα προτείνονταν στο πλαίσιο της Σύμβασης της Στοκχόλμης επιπλέον εκείνων που είχαν ήδη προταθεί τον Μάιο του 2005. Επισημαίνονταν, συναφώς, ο επείγων χαρακτήρας του καθορισμού καταρχάς των ουσιών που θα προτείνονταν στο πλαίσιο του Πρωτοκόλλου του Aarhus καθώς και οι οικονομικές θεωρήσεις που άπτονταν των προτάσεων στο πλαίσιο της Σύμβασης της Στοκχόλμης.

88 Τα μεταγενέστερα γεγονότα επιβεβαίωσαν αυτή τη βούληση δράσης και υποβολής προτάσεων στο πλαίσιο της Σύμβασης της Στοκχόλμης, ήτοι η σύσταση του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 2006 και η απόφαση που έλαβε το Συμβούλιο κατά τη διάρκεια του Απριλίου του 2006 –που μνημονεύεται στη σκέψη 43 της παρούσας απόφασης– και με την οποία εξουσιοδοτήθηκε η Επιτροπή να υποβάλει τέτοιες προτάσεις όσον αφορά το πενταχλωροβενζόλιο, τον οκταβρωμοδιφαινυλαιθέρα και τις χλωριωμένες παραφίνες βραχείας αλυσίδας.

89 Εν πάση περιπτώσει, μπορεί να θεωρηθεί δεδομένο ότι, το 2005, υπήρχε κοινή στρατηγική συνιστάμενη στο να μη προταθεί τότε η εγγραφή του SPFO στο παράρτημα Α της Σύμβασης της Στοκχόλμης, εφόσον, όπως προκύπτει από τα συμπεράσματα του Συμβουλίου του Μαρτίου 2005, οι εμπειρογνώμονες των κρατών μελών και της Κοινότητας έπρεπε να επιλέξουν τις ουσίες που θα προτείνονταν μεταξύ εκείνων που ενέπιπταν ήδη στο Πρωτόκολλο του Aarhus, από δε τα πρακτικά της συνεδρίασης της 6ης Ιουλίου 2005 της ομάδας «Διεθνές περιβάλλον» του Συμβουλίου προκύπτει ότι το SPFO δεν συμπεριλαμβανόταν στις ουσίες αυτές.

90 Εξάλλου, στο πλαίσιο της Σύμβασης της Στοκχόλμης, τα όργανα της Ένωσης έκριναν προτιμητέο να λάβουν υπόψη τους το σύνολο των κρισίμων παραγόντων, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών, κατά τον καθορισμό της στρατηγικής που θα έπρεπε να υιοθετηθεί από την Ένωση και τα κράτη μέλη της σχετικά με την ουσία αυτή. Το γεγονός αυτό τους οδήγησε να μην προτείνουν άμεσα την απαγόρευση του SPFO στο πλαίσιο της συμφωνίας αυτής, αλλά να την προτείνουν, κατά προτεραιότητα, στο πλαίσιο άλλης συμφωνίας, όπως το Πρωτόκολλο του Aarhus.

91 Από τις περιστάσεις αυτές προκύπτει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, προτείνοντας μονομερώς την εγγραφή του SPFO στο παράρτημα Α της Σύμβασης της Στοκχόλμης, παρεξέκλινε από την κοινή στρατηγική που είχε αποφασιστεί στο πλαίσιο του Συμβουλίου.

92 Εξάλλου, όπως προκύπτει από την εξέταση της διαδικασίας λήψης των αποφάσεων την οποία προβλέπει η Σύμβαση, η μονομερής πρόταση του Βασιλείου της Σουηδίας έχει συνέπειες για την Ένωση. Πρέπει, συναφώς, να παρατηρηθεί ότι η εν λόγω Σύμβαση καθιερώνει ένα θεσμικό και διαδικαστικό πλαίσιο που περιλαμβάνει ένα σύνολο ιδιαιτέρων κανόνων για την έγκριση των τροποποιήσεών της, συμπεριλαμβανομένης της εγγραφής νέων ουσιών στα παραρτήματά της Α, Β ή Γ.

93 Για την πρόταση εγγραφής μιας ουσίας στο παράρτημα Α της Σύμβασης της Στοκχόλμης διατυπώνεται θετική ή αρνητική εισήγηση εκ μέρους της επιτροπής εξέτασης των έμμονων οργανικών ρύπων προς τη διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 9, της Σύμβασης. Όπως προβλέπει το άρθρο 23, παράγραφος 2, της Σύμβασης, οι περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ολοκλήρωσης, όπως η Ένωση, δεν ασκούν το δικαίωμα ψήφου τους αν κάποιο από τα κράτη μέλη τους ασκήσει το δικό του δικαίωμα ψήφου, και αντιστρόφως. Το άρθρο 25, παράγραφος 2, της Σύμβασης ορίζει επίσης ότι, όταν ένα ή πλείονα κράτη μέλη ενός τέτοιου οργανισμού είναι, όπως και ο ίδιος οργανισμός αυτός, συμβαλλόμενα μέρη στην εν λόγω Σύμβαση, ο εν λόγω οργανισμός και τα κράτη μέλη του δεν δικαιούνται να ασκούν ταυτοχρόνως τα δικαιώματα που απορρέουν από τη Σύμβαση.

94 Συνεπώς, η υποβολή πρότασης εγγραφής μιας ουσίας στο πλαίσιο της Σύμβασης της Στοκχόλμης εκ μέρους κράτους μέλους θα μπορούσε να δημιουργήσει μια κατάσταση στην οποία είτε η Ένωση θα ψήφιζε κατά της πρότασης αυτής, στερώντας έτσι από το κράτος μέλος από το οποίο προήλθε η πρόταση τη δυνατότητα να υπερασπίσει τη θέση του στο επίπεδο της διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών, είτε το κράτος μέλος αυτό θα ασκούσε το δικαίωμα ψήφου του ψηφίζοντας υπέρ της πρότασής του, στερώντας έτσι από την Ένωση τη δυνατότητα να ασκήσει δικαίωμα ψήφου που να αντιστοιχεί σε αριθμό ψήφων ίσο προς τον αριθμό των κρατών μελών της και αφήνοντας τα λοιπά κράτη μέλη ελεύθερα να ψηφίσουν υπέρ ή κατά της εν λόγω πρότασης.

95 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η δήλωση την οποία κατέθεσε η Κοινότητα σύμφωνα με το άρθρο 25, παράγραφος 3, της Σύμβασης της Στοκχόλμης δεν περιέχει ακριβείς κανόνες όσον αφορά την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της ιδίας και των κρατών μελών. Πράγματι, η δήλωση αυτή αναφέρει ότι «η Κοινότητα είναι υπεύθυνη για την εκπλήρωση των […] υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Σύμβαση […] και καλύπτονται από την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία» και ότι «η άσκηση της κοινοτικής αρμοδιότητας υπόκειται, ως εκ φύσεως, σε συνεχείς εξελίξεις».

96 Εν πάση περιπτώσει, διαπιστώνεται ότι η Ένωση δεν αντιπροσωπεύει επαρκή αριθμό ψήφων ώστε να εναντιωθεί στη θέσπιση τροποποίησης παραρτήματος της Σύμβασης της Στοκχόλμης. Πρέπει να προστεθεί ότι, έναντι συμβαλλομένου μέρους το οποίο, όπως η Ένωση, δεν έχει κάνει χρήση της δυνατότητας να προβεί σε δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 25, παράγραφος 4, της εν λόγω Σύμβασης, η τροποποίηση παραρτήματος η οποία αποφασίζεται από τη διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών τίθεται σε ισχύ, υπό την επιφύλαξη της μεθόδου της αποκαλουμένης «opting out», κατά την εκπνοή προθεσμίας ενός έτους από την ημερομηνία της εκ μέρους του θεματοφύλακα κοινοποίησης του τροποποιημένου παραρτήματος.

97 Το Βασίλειο της Σουηδίας και οι παρεμβαίνοντες υποστηρίζουν ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, η Ένωση θα μπορούσε, εν πάση περιπτώσει, να χρησιμοποιήσει αυτή τη δυνατότητα «opting out» και να κοινοποιήσει δήλωση σύμφωνα με την οποία

αδυνατεί να αποδεχθεί την τροποποίηση παραρτήματος, σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφοι 3, στοιχείο β΄, και 4, της Σύμβασης της Στοκχόλμης.

98 Το επιχείρημα αυτό στηρίζεται, ωστόσο, στην υπόθεση ότι η Ένωση είναι σε θέση να προβεί σε δήλωση μη αποδοχής ενός παραρτήματος που προτάθηκε και ψηφίστηκε από ένα ή πλείονα κράτη μέλη. Όμως, κατά το άρθρο 25, παράγραφος 2, της Σύμβασης της Στοκχόλμης, η Ένωση και τα κράτη μέλη της δεν επιτρέπεται να ασκούν ταυτοχρόνως τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο της Σύμβασης. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι διάδικοι υποστήριξαν διαφορετικές ερμηνείες του άρθρου 25, παράγραφος 2, της Σύμβασης της Στοκχόλμης.

99 Πάντως, ακόμα και αν υποτεθεί ότι, παρά την τελευταία αυτή διάταξη, η Ένωση μπορεί πάντοτε να κοινοποιήσει δήλωση μη αποδοχής μιας τροποποίησης που προτάθηκε και ψηφίστηκε από ένα ή πλείονα κράτη μέλη, μια τέτοια κατάσταση θα μπορούσε να προκαλέσει έλλειψη ασφάλειας δικαίου τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τη Γραμματεία της Σύμβασης της Στοκχόλμης και τα τρίτα κράτη που είναι συμβαλλόμενα μέρη στη Σύμβαση.

100 Ανεξαρτήτως αυτής της πτυχής, δεν αμφισβητείται ότι η κατάθεση πρότασης εγγραφής μιας ουσίας στο παράρτημα Α της Σύμβασης της Στοκχόλμης αποσκοπεί στη θέσπιση διεθνούς κανόνα που θα δεσμεύει τα συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης. Εφόσον η Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση, θα μπορούσε να δεσμεύεται από τη συνακόλουθη τροποποίηση του εν λόγω παραρτήματος, εκτός εάν έχει προηγουμένως κοινοποιήσει, τηρώντας τις εσωτερικές διαδικασίες τις οποίες προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού ΕΟΡ, δήλωση περί μη αποδοχής εντός έτους από την ημερομηνία της εκ μέρους του θεματοφύλακα κοινοποίησης του εν λόγω παραρτήματος, όπως αυτό τροποποιήθηκε.

101 Από την εξέταση της διαδικασίας λήψης των αποφάσεων την οποία προβλέπει η Σύμβαση της Στοκχόλμης προκύπτει, συνεπώς, ότι πρόταση εγγραφής μιας ουσίας στο παράρτημα Α της Σύμβασης έχει συνέπειες για την Ένωση.

102 Συναφώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η άποψη του Βασιλείου της Σουηδίας και των παρεμβαινόντων, που υποστηρίζουν ότι η πρόταση εγγραφής μιας ουσίας στο παράρτημα διεθνούς σύμβασης η οποία δεσμεύει την Ένωση ισοδυναμεί προς θέσπιση εθνικού μέτρου αυστηρότερου από το ελάχιστο μέτρο της Ένωσης, η οποία επιτρέπεται από το άρθρο 176 ΕΚ. Πράγματι, η Ένωση θα μπορούσε να δεσμεύεται από την τροποποίηση παραρτήματος της Σύμβασης της Στοκχόλμης, ενώ δεν δεσμεύεται από ένα τέτοιο εθνικό μέτρο.

103 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 74 της παρούσας απόφασης, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να τηρούν ιδιαίτερες υποχρεώσεις δράσης και αποχής στην περίπτωση κατά την οποία η Επιτροπή έχει υποβάλει στο Συμβούλιο προτάσεις οι οποίες, μολονότι δεν υιοθετήθηκαν από το Συμβούλιο, αποτελούν το σημείο αφετηρίας για συντονισμένη κοινοτική δράση (προμνησθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Γερμανίας, σκέψη 65). Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο σε περιπτώσεις όπως η υπό κρίση, η οποία χαρακτηρίζεται, όπως διαπιστώνεται στη σκέψη 91 της παρούσας απόφασης, από μονομερή πρόταση με την οποία το οικείο κράτος μέλος αποκλίνει από τη συντονισμένη κοινή στρατηγική στο πλαίσιο του Συμβουλίου και η οποία υποβάλλεται εντός ενός θεσμικού και διαδικαστικού πλαισίου όπως αυτό της Σύμβασης της Στοκχόλμης.

104 Μια τέτοια κατάσταση είναι ικανή να θίξει την αρχή της ενιαίας διεθνούς εκπροσώπησης της Ένωσης και των κρατών μελών της καθώς και να εξασθενίσει τη διαπραγματευτική ισχύ τους έναντι των λοιπών συμβαλλομένων μερών στη συγκεκριμένη σύμβαση.

105 Κατά συνέπεια, η πρώτη αιτίαση της Επιτροπής, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 10 ΕΚ, είναι βάσιμη.

Επί της αιτίασης που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 300, παράγραφος 1, ΕΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

106 Στο πλαίσιο της δεύτερης αιτίασής της, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η μονομερής ενέργεια του Βασιλείου της Σουηδίας συνιστά παράβαση του άρθρου 300, παράγραφος 1, ΕΚ, το οποίο καθιερώνει νομική βάση και νόμιμη διαδικασία για τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη διεθνών συμβάσεων, ανεξαρτήτως του αν αυτές εμπίπτουν στην αποκλειστική ή στη συντρέχουσα αρμοδιότητα. Συνέπεια της μονομερούς αυτής ενέργειας ήταν να μη μπορέσουν τα κοινοτικά όργανα να ασκήσουν τις αρμοδιότητες που διαθέτουν δυνάμει της Συνθήκης, καθόσον τυχόν κοινή πρόταση της Κοινότητας και των κρατών μελών της για τροποποίηση της Σύμβασης της Στοκχόλμης δεν θα είχε πρακτικό αποτέλεσμα.

107 Το Βασίλειο της Σουηδίας, υποστηριζόμενο από τους παρεμβαίνοντες, αμφισβητεί ότι η συμπεριφορά του αντιβαίνει στο άρθρο 300, παράγραφος 1, ΕΚ. Όπως υποστηρίζει η Δημοκρατία της Φινλανδίας, η διάταξη αυτή δεν καθιερώνει καθ' ύλην αρμοδιότητα υπέρ της Κοινότητας στον τομέα της σύναψης διεθνών συμφωνιών, αλλά καθορίζει αποκλειστικά την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των κοινοτικών οργάνων. Δεν συνεπάγεται υποχρέωση βαρύνουσα τα κράτη μέλη, η μη τήρηση

της οποίας θα επέτρεπε να γίνει δεκτό το σχετικό αίτημα της Επιτροπής. Εξάλλου, το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει ότι το άρθρο 300, παράγραφος 1, ΕΚ έχει εφαρμογή μόνον όσον αφορά την έναρξη των διαπραγματεύσεων που καταλήγουν στη σύναψη διεθνών συμφωνιών.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

108 Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στην υποσημείωση 13 των προτάσεών του, το άρθρο 300, παράγραφος 1, ΕΚ αφορά τη «σύναψη συμφωνιών», ενώ οποιαδήποτε πρωτοβουλία την οποία αναλαμβάνει η Κοινότητα «για τον καθορισμό των θέσεων που θα υιοθετηθούν εξ ονόματος της Κοινότητας σε όργανο που συνιστάται από συμφωνία» διέπεται όχι από το άρθρο 300, παράγραφος 1, ΕΚ, αλλά από το άρθρο 300, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ.

109 Δεν αμφισβητείται ότι, εν προκειμένω, η συμπεριφορά που προσάπτεται στο Βασίλειο της Σουηδίας συνίσταται σε πρόταση τροποποίησης υποβληθείσα σε όργανο που έχει συσταθεί με διεθνή συμφωνία, οπότε η συμπεριφορά αυτή δεν εμπίπτει, αυτή καθαυτήν, στο άρθρο 300, παράγραφος 1, ΕΚ.

110 Επομένως, η αιτίαση που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 300, παράγραφος 1, ΕΚ δεν είναι βάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

111 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα, το δε τελευταίο ηττήθηκε κατά τους ουσιώδεις ισχυρισμούς του, το Βασίλειο της Σουηδίας πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

112 Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου, το Βασίλειο της Δανίας, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο της Σουηδίας, προτείνοντας μονομερώς την προσθήκη ουσίας, του σουλφονικού υπερφθορooκτανίου, στο παράρτημα Α της Σύμβασης της Στοκχόλμης περί έμμονων οργανικών ρύπων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10 ΕΚ.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

4) Το Βασίλειο της Δανίας, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(υπογραφές)